MASARYKOVA UNIVERZITA
Fakulta sportovních studií
Katedra sportovních her

Rozbor střelby českého národního týmu ve florbale na turnajích Euro floorball tour 2007

Diplomová práce

Vedoucí bakalářské práce:
Mgr. Jiří Nykodým, Ph.D.

Vypracoval:
Bc.Tomáš Kuchař
Učitelství pro ZŠ a SŠ

Brno, 2008

Prohlašuji, že jsem svou diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím pramenů uvedených v seznamu literatury.

Souhlasím, aby moje diplomová práce byla uložena v knihovně Fakulty sportovních studií Masarykovy univerzity ke studijním účelům.

……..

V Brně dne 25. března 2008 Bc.Tomáš Kuchař

Děkuji vedoucímu diplomové práce panu Mgr. Nykodýmovi, Ph.D. za odborné vedení a cenné rady při konzultacích.

OBSAH

ÚVOD **5**
1. CHARAKTERISTIKA FLORBALU **6**
1.1. Historie florbalu *6*
1.2. Obecná charakteristika florbalu *8*
1.3. Systematika florbalu *9*
1.4. Charakteristika turnajů Euro floorball tour 2007 ..... *14*
2. CÍL A ÚKOLY **17**
2.1. Cíl práce *17*
2.2. Výzkumné otázky *18*
3. CHARAKTERISTIKA STŘELBY VE FLORBALE **19**
3.1. Obecná charakteristika střelby ve florbale a faktory její úspěšnosti *19*
3.2. Způsoby střelby *21*
4. METODIKA VÝZKUMU **26**
5. VÝSLEDKY VÝZKUMU **29**
5.1. Celková četnost a úspěšnost střelby *29*
5.2. Četnost a úspěšnost střelby proti jednotlivým soupeřům *32*
5.3. Četnost a úspěšnost jednotlivých způsobů střelby *38*
5.4. Střelba z různých prostorů hřiště *43*
5.5. Jaká byla četnost a úspěšnost střelby do jednotlivých prostorů branky *45*
6. DISKUZE **47**
ZÁVĚR **51**
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY **52**
INTERNETOVÉ ZDROJE
PŘÍLOHY
RESUME
SUMMARY

ÚVOD

Florbal je velice mladý sport, který se pomalu snaží stoupat na žebříčku popularity. Na růst popularity má obrovský vliv finanční dostupnost a rozšířenost na základních školách v hodinách tělesné výchovy. V poslední době také medailové úspěchy seniorské i juniorské reprezentace na mistrovství světa a zvýšená medializace prostřednictvím pravidelného týdeníku a přímých přenosů nejvyšší mužské soutěže v televizi.

Ve florbale máme proti velmocím v nevýhodu v mnohem menší členské základně a také počtu hal, ve kterých lze tento sporty provozovat. Proto je velmi důležité zaměřit se na kvalitní výchovu hráčů i trenérů. Tato práce by částečně mohla pomoci zkvalitnit výuku florbalu a pomoci trenérům.

Téma své diplomové práce jsem si vybral, protože florbal aktivně hraji i trénuji. Navíc jsem několik sezon působil jako rozhodčí a předseda disciplinární komise Jmfbu. S florbalem jsem se seznámil v době, kdy z důvodu zranění bylo nezbytné na určitou dobu přerušit hokejovou kariéru.

1. CHARAKTERISTIKA FLORBALU

1.1. Historie florbalu

Přestože první krůčky zaznamenala hra podobná dnešnímu florbalu v zámoří, počátky organizovaného florbalu jsou spojeny zejména se zeměmi skandinávského poloostrova. Ve Švédsku se počátky hry zvané innebandy datují na začátek sedmdesátých let, finské saalibandy vzniklo o několik let později. Již od počátku také tyto dvě země, ale především Švédsko, udávaly florbalu směr vývoje, a stejně jako je ve fotbalu považována za kolébku hokeje Kanada, ve florbalu přísluší stejná pocta Švédsku. To se také zasloužilo o organizaci prvních mezinárodních zápasů a udává směr pro vývoj pravidel. Velice dobře ve Švédsku funguje i práce s mládeží, byly zde rovněž vydány první metodiky tréninku. Vlastní cestou se florbal ubíral ve Švýcarsku. Tam se tomuto sportu říká unihockey a dlouhou dobu bylo pro Švýcary charakteristické, že brankář hrál po vzoru hokeje s hokejkou. Díky velké členské základně a částečnému nedostatku velkých hal se ve Švýcarsku začal prosazovat florbal na dvou různých velikostech hřiště. Grossfeld – velký florbal se hraje pouze na vrcholové úrovni v nejvyšších soutěžích, kleinfeld – malý florbal se systémem 3+1 hraje převážná většina florbalistů ve výkonnostně nižších soutěžích. Dnes se vedle Švédska a Finska řadí Švýcarsko k nejvyspělejším florbalovým zemím.

Do České republiky se florbal dostal různými cestami. Vůbec první setkání s florbalem v České republice se pravděpodobně událo díky výměnnému pobytu studentů VŠE v Praze se studenty helsinské univerzity KY v roce 1984. Na svém zájezdu do Čech Finové přivezli sadu florbalových hokejek a malá tělocvična na VŠE byla svědkem prvního

historického zápasu mezi Finy a Čechy. Finští studenti v Čechách hokejky zanechali a vysokoškoláci se stali průkopníky českého florbalu. Následovala prodleva až do roku 1991, kdy se florbal opět objevil na scéně. Tentokrát díky cestovní kanceláři Excalibur a bratrům Vaculíkovým, kteří přivezli florbalové vybavení ze Švédska. Florbal se tenkrát začal hrát díky této cestě ve Střešovicích. Další cesta florbalu do Čech je spojena s východočeskou Jaroměří, kam přivezli unihockey švýcarští Mettmenstetten Unicorns v roce 1992. Velice brzy se florbal rozšířil v Ostravě, kam bylo florbalové vybavení přivezeno z Prahy. Historickým mezníkem pro český florbal se však stal zájezd střešovických průkopníků florbalu do Maďarska, odkud se do Čech přivezly první opravdové florbalové mantinely. Díky tomu se mohly začít hrát turnaje a sport získával na popularitě. Na těchto mantinelech také byly odehrány první oficiální turnaje, kvalifikace o 1. ligu a první ročník I. florbalové ligy v roce 1994. Během několika dalších let se florbal rozšířil do všech dalších koutů Čech, velká florbalová centra vznikla kromě Prahy a Ostravy také v Liberci a v Brně. Florbalové soutěže se rozrostly do úrovní šesti výkonnostních lig, vzniklo 300 nových oddílů a ligové soutěže po 12 letech organizovaného florbalu v Čechách hraje přes 800 družstev.

Dalším důležitým krokem byla cesta florbalu do škol a tím se ve velké míře dostal florbal do povědomí spousty dětí, vznikají školní týmy a školní ligy. K největším akcím, které se ve florbalových Čechách udály, bylo pořadatelství II. Mistrovství světa mužů v Praze a v Brně v roce 1998. V roce 2008 se pořadatelství opět vrací do České republiky, tentokrát do Prahy a Ostravy. Velkou popularitu si během nedlouhé existence florbalu v Čechách vybudoval největší mezinárodní florbalový turnaj světa CZECH OPEN, který se v roce 2007 konal už pošestnácté. V roce 2003 pak Česká republika získala i pořadatelství dvou významných mezinárodních akcí - Evropského poháru mužů a žen a světového šampionátu juniorů. V roce

2004 pak dosáhla reprezentace mužů historického úspěchu na mistrovství světa ve Švýcarsku, kde obsadila druhé místo. Stříbrnou medaili na mistrovství světa získala také juniorská reprezentace v roce 2007 ve Švýcarsku.

1.2. Obecná charakteristika florbalu

Florbal je kolektivní sportovní hra branková, při níž hráči běhají. Činnost všech hráčů je zaměřena celkově na útok nebo obranu. Jejím cílem je při respektování pravidel vstřelit míček florbalovou holí do soupeřovy branky.

Soupeří mezi sebou dvě mužstva o šesti hráčích. (brankář, dva obránci, tři útočníci). Hráči se střídají v nepravidelných intervalech v celkovém počtu 15-20 hráčů. Hřiště má tvar obdélníku se zakulacenými rohy a je ohraničeno hrazením. Hrazení není pevně ukotveno a je vysoké 50 cm. Utkání je rozděleno na tři třetiny, kdy každá trvá dvacet minut čistého času. Mezi třetinami jsou dvě desetiminutové přestávky.

Florbal můžeme podle Encyklopedie tělesné kultury (1988) charakterizovat jako hru, ve které se uplatňuje překonávání překážek, které reprezentuje běh s použitím florbalové hole a míčku na rozdělené ploše s ohraničením hřiště, které není pevně ukotveno. Florbal je kolektivní hra s plným uplatněním individuálních kvalit hráčů. Je to hra velkých taktických variant, které jsou řízeny trenérem ve shodě s aktivitou a tvořivostí hráčů. Rychlost, odolnost, tvořivost a na ně navazující technické a taktické dovednosti jsou hlavní rysy dobrého hráče.

Utkání ve florbale má podle intervalový charakter, obvykle se 40-50 s trvající intervaly střídají s 100s odpočinku. „Rozhodující jsou mnohokrát opakované krátkodobé činnosti explozivního rychlostně silového charakteru vysoké intenzity“ (Zlatník, 2004). Fyzická náročnost a rychlé tempo hry vede ke střídání hráčů, kteří v krátkém časovém úseku vydávají

ze sebe maximum sil, které se regenerují relativně delším pobytem na střídačce.

Jsou preferováni hráči s vysokou schopností práce na kyslíkový dluh, s vysokou úrovní oběhové zdatnosti a maximální spotřebou kyslíku. Podle Zlatníka (2004) dosahuje zvýšení tepové frekvence během jednotlivých střídání vysokých hodnot a pohybuje se na hranici anaerobního prahu. Průměrná hodnota tepové frekvence hráčů během zatížení je 165,5 tepů za minutu, což představuje průměrně 83,9% z maximální tepové frekvence. „Z hlediska ANP dosahuje tato hodnota tepové frekvence 91,6% ANP“ (Zlatník, 1998). U hráče florbalu jsou především zatěžovány svaly dolních končetin a trupu. Svalstvo dolních končetin je rozhodující pro pohyb v prostoru při častých změnách rychlosti a směru.

Podle Jedličky (1996) jsou úspěšní hráči, kteří mají předpoklady k rychlému osvojení herních činností a k tvořivosti ve hře. Hráč florbalu by měl mít rozvinuty schopnosti v oblasti vjemové, psychomotorické a intelektové.

Ve florbalu se uplatňuje široká škálu pohybů a práce s florbalovou holí. Hráč musí zvládnout běh, starty, zastavení, obraty, přeskakování překážek. Ve hře mění často hráč směr pohybu, vyhýbá se protihráčům a střetává se s nimi tělem, nabíhá do volných prostorů hřiště, zastavuje se, obíhá soupeře a bojuje o míček v prostoru u hrazení. To vše vyžaduje dobrou kondici, velkou diferenciaci pohybu v neustále se měnících podmínkách.

1.3. Systematika florbalu

Dá se předpokládat, že florbal vznikal na podobných základech jako lední hokej. Proto se můžeme domnívat, že systematiky obou her jsou takřka shodné. Systematika ledního hokeje je velmi dobře zpracována od renomovaných autorů, jako je např. Kostka, Bukač, Horský. Proto jsou námi uvedené odkazy starší než vznik florbalu a jsou přizpůsobeny florbalovým potřebám.

Florbal svým charakterem jednoznačně patří do her, které (Horský, 1970) charakterizuje, jako boj dvou kolektivů, kdy se obě mužstva snaží realizovat základní úkoly ve hře: získat míček a vstřelit ho do soupeřovy branky; zabránit soupeři, aby získal míček a sám dosáhl branky.

Podle toho se dají určit dvě hlavní ucelené fáze hry: útok a obrana

Útok je fází hry, při níž má družstvo ve své moci míček. Začíná okamžikem, kdy se mužstvo zmocní míčku a končí jeho definitivní ztrátou.

Obrana je fází hry, při níž je v držení míčku družstvo soupeře. Začíná okamžikem, kdy útočící družstvo definitivně ztrácí míček a končí, když se ho zmocní.

Obě základní fáze hry, útok i obrana, mají stejný význam. Není možné jednu fázi přeceňovat na úkor druhé. Jejich vzájemná závislost se projevuje v každém okamžiku, stále podmiňuje a ovlivňuje činnost jednotlivých hráčů. Dynamičnost hry je přímo dána střídáním útoku a obrany hrajících družstev.

Podle množství hráčů řešících konkrétní herní situaci dělí Kostka (1986) hru na:

1. činnosti jednotlivce
2. kombinace
3. systémy

1. Herní činnosti jednotlivce

Jsou komplexy pohybových činností, jimiž hráč reaguje na herní situace (Bukač, 1990).

Rozdělujeme je na útočné a obranné.

A. ÚTOČNÉ

- driblink
  - cílem je ovládání míčku čepelí hokejky, co nejmenší vzdálenost míčku od čepele znesnadňuje obránci odhadnout úmysl útočníka
- vedení míčku
  - slouží k pohybu hráče s míčkem po hřišti a umožňuje mu tak najít optimální postavení nejčastěji pro střelbu a přihrávku
- uvolňování s míčkem
  - umožní hráči získat výhodnější postavení pro další činnost
- přihrávání a zpracovávání míčku
  - přihráváním usměrňuje hráč míček spoluhráči, zpracování umožňuje hráči získat kontrolu nad míčkem
- uvolňování bez míčku
  - hráč se odpoutává od protihráče do výhodnějšího postavení pro další činnost
- střelba
  - hráč se snaží švihem, příklepem, nebo úderem dopravit míček do soupeřovy branky
- dorážení a tečování
  - hráč se snaží dorážet míček vyražený brankářem, nebo tečuje střelu spoluhráče
- vhazování míčku
  - hráč se snaží získat míček pro své družstvo

B. OBRANNÉ

- obsazování hráče s míčkem
  - bránící hráč se snaží přímo získat míček, nebo zpomaluje útočnou akci
- obsazování hráče bez míčku
  - zabraňuje soupeři převzetí míčku
- blokování střel
  - zabraňuje proniknutí vystřeleného míčku na branku
- obsazování hráče v prostoru a obrana prostoru
  - vhodným postavením brání hráč prostor a znesnadňuje činnost soupeře

C. ČINNOSTI DOPLŇUJÍCÍ

- klamání
  - znesnadňuje protihráči rozpoznat pravý záměr
- činnost při standardních situacích

D. ČINNOSTI BRANKÁŘE

- postoj a pohyb brankáře
- chytání a vyrážení střel
- zmenšování střeleckého úhlu
- hra mimo branku
- přihrávání
- činnost při standardních situacích
- činnost při přečíslení a situaci 1-1

2. Herní kombinace

Jedná se o záměrnou spolupráci dvou a více hráčů, kteří společně řeší danou herní situaci (Skružný, 2005). Dělíme je na útočné a obranné.

A. ÚTOČNÉ

1. kombinace založené na principu " přihraj a běž "
2. kombinace založené na principu křížení
3. kombinace založené na principu clonění
4. kombinace vznikající na zpětné přihrávce
5. nahození
6. vhazování
7. standardní situace

B. OBRANNÉ

1. odstupování
2. přebírání
3. zdvojování
4. zajišťování
5. osobní bránění

3. Herní systémy

Jsou způsoby vedení hry celého družstva v útoku a v obraně s předem vymezenými úkoly jednotlivcům, skupinám i celému družstvu po celé utkání nebo jeho část (Skružný, 2005). Dělíme je na útočné a obranné.

A. ÚTOČNÉ

1. rychlý útok
2. postupný útok
3. protiútok
4. přesilová hra

B. OBRANNÉ

1. zónová obrana
2. osobní obrana
3. kombinovaná obrana
4. zónový presink
4. hra v oslabení

1.4. Charakteristika turnajů Euro floorball tour 2007

Turnaje Euro florball tour každoročně pořádají nejvyspělejší florbalové země tzn. Švédsko, Finsko, Švýcarsko a Česká republika. Slouží především jako příprava a nalezení optimální sestavy pro vrcholné florbalové akce, tzn. mistrovství světa. V roce 2007 byly tyto turnaje pro českou reprezentaci důležitější, vzhledem k mistrovství světa, které se bude konat v roce 2008 v České republice. V roce 2007 se pořádání turnaje zhostil v termínech 9. - 11. 2. 2007, švédský Göteborg a od 1. - 4. 11. 2007, česká Ostrava.

Výsledky české reprezentace: Göteborg

Finsko - Česko 7:2 (3:0, 2:1, 2:1)

Česko - Švýcarsko 3:3 (1:0, 2:1, 0:2)

Česko - Švédsko 1:4 (0:1, 0:2, 1:1)

Ostatní výsledky

Švédsko - Švýcarsko 8:2

Švédsko - Finsko 5:1

Švýcarsko - Finsko 2:8

Konečné pořadí únorové Euro Floorball Tour 2007

1. Švédsko
2. Finsko
3. Česko
4. Švýcarsko

Výsledky české reprezentace: Ostrava

Česko - Finsko 4:4 (1:0, 2:3, 1:1)

Česko - Švýcarsko 4:5 (1:3, 0:0, 3:2)

Česko - Švédsko 2:5 (0:4, 2:0, 0:1)

Ostatní výsledky

Švédsko - Švýcarsko 5:2

Švédsko - Finsko 4:9

Švýcarsko - Finsko 2:3

Konečné pořadí listopadové Euro Floorball Tour 2007

1. Finsko
2. Švédsko
3. Švýcarsko
4. Česko

2. CÍL A ÚKOLY

2.1. Cíl práce

Cílem naší diplomové práce je komplexní zpracování poznatků o střelbě hráčů české reprezentace ve florbale. Obsahem jsou jednak teoretické poznatky o florbale a střelbě a jednak vlastní praktické zpracování střelby na turnajích Euro floorball tour 2007 ve Švédsku a České republice. Výzkumem chceme přispět k rozšíření poznatků o moderním florbale.

Úkoly práce:

- Rozbor dostupné literatury o florbale
- Charakteristika střelby ve florbale
- Pořízení záznamů všech zápasů české reprezentace na turnajích ve Švédsku a České republice
- Zhotovení pozorovacích archů
- Stanovení výzkumných otázek
- Provedení vlastního výzkumu
- Vyhodnocení získaných informací
- Konzultace s trenéry a odborníky zabývající se danou problematikou
- Prostudování jiných zdrojů např. internet

2.2. Výzkumné otázky

1. Jaká byla celková četnost a úspěšnost střelby?

2. Jaký byl rozdíl ve střelbě útočníků a obránců?

3. Jaká byla četnost a úspěšnost střelby proti jednotlivým soupeřům?

4. Jaký byl rozdíl ve střelbě útočníků a obránců proti jednotlivým soupeřům?

5. Jaká byla četnost a úspěšnost jednotlivých způsobů střelby?

6. Jaký byl rozdíl v četnosti a úspěšnosti jednotlivých způsobů střelby útočníků a obránců?

7. Jaká byla četnost a úspěšnost střelby z různých prostorů hřiště?

8. Jaká byla četnost a úspěšnost střelby do jednotlivých prostorů branky?

3. CHARAKTERISTIKA STŘELBY VE FLORBALE

3.1. Obecná charakteristika střelby ve florbale a faktory její úspěšnosti

Střelba je útočná činnost jednotlivce, při které se hráč snaží švihem, přiklepnutím nebo úderem dopravit míček do soupeřovy branky (Skružný, 2005) a která rozhoduje o výsledcích zápasů. Střílející hráč musí správně posoudit herní situaci, při čemž musí současně vidět postavení a postoj brankáře i nekrytá místa v brance. To mu umožní, aby se správně a včas rozhodl, zda má střílet, jak má střílet a kam má střílet. Činnost střílejícího hráče úzce souvisí s činností ostatních spoluhráčů i protihráčů. Je závislá na postavení spoluhráčů, na hře protihráčů a na vlastních možnostech. Útočníkovi se stěžuje střelecké postavení a obdrží-li míček, je ihned atakován. Střílející hráč je tím omezován prostorově i časově. Bránící hráč mu nedovoluje, aby se připravil ke střelbě dlouhým švihem. Pokusí-li se o to, je mu ve střelbě zabráněno úplně nebo obránce blokuje vystřelení svou holí. Střílející hráč je tedy nucen vystřelit ihned a z malého prostoru hřiště. Hráči se musí nutně přizpůsobovat stále složitějším situacím.

Horský (1970) říká, že střelba má dvě složky:

1. TECHNICKOU
2. TAKTICKOU

Pod technickou složkou střelby rozumíme způsoby střelby z hlediska struktury pohybu a biomechaniky.

Taktická složka střelby zahrnuje výběr prostoru, postavení pro střelbu, četnost střelby výběr druhu střelby a volného místa v brance, tzn. všechny nejdůležitější faktory ovlivňující úspěšnost střelby v utkání.

Jeden z nejdůležitějších faktorů úspěšnosti střelby je výběr prostoru, ze kterého se hráč rozhodne ohrozit branku. Kostka (1971) tvrdí, že můžeme určit prostor, ze kterého má střela na branku optimální výsledky, i prostor, ze kterého je střelba neúčinná, a proto zbytečná. Dobrý hráč se musí umět rozhodnout, zda je jeho pozice výhodná pro střelu nebo je vhodnější přihrát lépe postavenému spoluhráči.

Důležitým předpokladem úspěšnosti útočné hry je výběr správného postavení ke střelbě a uvolnění do tohoto postavení. Útočník je většinu doby útočné hry bez míčku. Proto se musí stavět takovým způsobem, aby jeho spoluhráč měl možnost přihrát mu. Zvlášť důležité je, aby se uvolňoval hráč, který přihrál. Tento může být v dané situaci nejnebezpečnějším hráčem. Většina bránících hráčů je plně soustředěna na útočníka s míčkem a obvykle přestane sledovat toho, který přihrával. Využije-li toho útočník a okamžitě najede do volného prostoru do takového postavení, aby mohl dostat zpět přihrávku, je ve výhodném střeleckém postavení, odkud může úspěšně ohrozit branku soupeře.

Dalším faktorem rozhodujícím pro účinnost střelby je četnost střel. Mužstvo může disponovat vynikajícími hráči, kteří se často dostávají do výhodné střelecké pozice, a přesto nejsou úspěšní, protože volí přihrávku místo střelby.

Pro úspěšnost střelby je rozhodující počet střel nutný ke vstřelení jedné branky. To nám ukazuje střeleckou potenci hráčů. Ta je u obránců jiná než u útočníků.

Střelba může být úspěšná jen do odkrytých míst v brance. Důležité je, aby hráč v momentě vystřelení viděl volné prostory v brance. Znamená to, že hráč rychlým pohledem zkontroluje, jestli má míček na hokejce a v momentě vystřelení, přesněji v poslední fázi, kdy míček vypouští z čepele, kterou mu dává směr a výšku, se musí dívat na branku. Musí brát v úvahu

vzdálenost od branky, střelecký úhel, bránící hráče a hlavně postavení brankaře. To vše musí posoudit ve velmi krátkém čase.

Důležitý je i výběr způsobu střelby a její technika. Každý hráč má ovládat základní způsoby střelby, protože si pak může vybrat způsob, který je v dané situaci nejvýhodnější a použít střelu prudší, přesnější nebo rychlejší (překvapivou). U vrcholových hráčů rozhodují často taktické činnosti těsně před vystřelením, jako jsou naznačení přihrávky a následná střela, klamání tělem, klamání holí, clonění před brankou nebo narušení soustředění brankaře a další činnosti.

3.2. Způsoby střelby

Z hlediska techniky rozdělujeme jednotlivé způsoby střelby do těchto skupin (podle Skružného 2005) :

1. STŘELBA ŠVIHEM:
   - a / forhendovou stranou
   - b / bekhendovou stranou
2. STŘELBA PŘIKLEPNUTÍM
   - a / forhendovou stranou
   - b / bekhendovou stranou
3. STŘELBA GOLFEM

Střelba švihem (tahem)

Je přesná a překvapivá, z hlediska efektivity účinnější než střelba příklepem. Provádí se:

a) *forhendovou stranou*

- tento způsob umožňuje přesné zaměření a využití švihu, dodávajícího letu míčku patřičnou rychlost. Vyplývá přirozeně z předchozí hráčské činnosti - vedení míčku - a dovoluje vhodně střídat útočné činnosti: hráč může vystřelit nebo jen naznačit střelbu a přihrát míček, pokračovat ve vedení míčku nebo ho přenechat spoluhráči apod. (Kostka, 1986).

Při střelbě dlouhým švihem působí hráč delší dobu na míček a střela je pak prudší. Delší doba přípravy je hlavní příčinou, proč může být tato střela i přes svou prudkost méně účinná než jiné způsoby. Nedostatkem je, že vyžaduje větší volný prostor a delší dobu ke zpracování. Soupeř má tak možnost střelbu znemožnit. Zároveň tento způsob dává brankáři čas na přípravu. Brankař může podle přiklopení čepele a pohybu míčku odhadnout jeho směr letu. Pohyb začíná za tělem hráče, míček je pod přiklopenou čepelí blíže k patce. V průběhu pohybu se čepel postupně narovnává a míček přechází přes střed ke špičce čepele, důležité je přenesení váhy těla na přední nohu. Přiklopení nebo odklopení čepele vzhledem k míčku řídí směr střely po zemi nebo nahoru (Skružný , 2005).

Střelba krátkým švihem umožňuje vystřelit z poměrně malého prostoru. Ruka, která svírá rukojeť hole je rukou vedoucí. Určuje směr střely a je pevnou osou páky. Otočným bodem je konec rukojeti, který svíráme druhou rukou. Vedoucí ruka vede míček dopředu k brance, od těla. Páčivý pohyb má menší rozsah než u dlouhého švihu a míček opouští hůl mezi patkou a středem. Prudkost střely záleží na síle sevření hole a na rychlosti pohybu zápěstí.

b) *bekhendovou stranou* - ve florbale se používá zřídka, jen v bezprostřední blízkosti branky.

Střelba přiklepnutím

Je prudší, ale méně přesná než střelba švihem. Provádí se:

a) *forhendovou stranou*

Při stále se zvyšující rychlosti, technické a taktické úrovni hráčů a brankařů je stále obtížnější volně vystřelit ze vzdálenosti přímo ohrožující branku. Osobní bránění ztěžuje střelbu švihem, proto se podle Kostky (1986) značně rozšířilo používání střel krátkým příklepem. Je výhodný při střelbě bez přípravy z přihrávky nebo při odraženém míčku. Překvapivost a rychlost stejně jako i krátký pohyb čepele nedovolují brankáři předvídat směr letu. Není sice tak přesná jako švih, ale hodně gólů padá z bezprostřední blízkosti brankaře tak, že hráč vystřelí bez přípravy na branku příklepem. Tento způsob umožňuje vystřelit i ze shluku před brankou. Brankař nemá čas rychle se přemístit, a proto je střela velmi účinná.

- začíná oddálením čepele od míčku, při nápřahu držíme hůl volně, bez křečovitého sevření. Těsně před úderem musíme sevřít hůl a zpevnit zápěstí. Zrychleným pohybem se udeří do míčku v místech mezi patkou a špičkou čepele Skružný (2005).

b) *bekhendovou stranou* – podle Skružného (2005) zde existují dva způsoby postavení čepele vzhledem k míčku.

Při prvním je čepel v okamžiku kontaktu s míčkem postavena kolmo k zemi či odklopena od míčku.

Při druhém způsobu je čepel v okamžiku kontaktu s míčkem přiklopena k míčku.

Střelba golfem

Výhodou je prudkost střely, nevýhodou menší přesnost a při napřažení hole signalizace protihráčům, včetně brankáře, že se bude střílet. Provádí se forhendovou stranou čepele dvěma způsoby: buď hokejově - s přizvednutou

čepelí zem při zahájení úderu, nebo se zrychleným tažením čepele pouze po zemi (Skružný , 2005).

Golfový úder je velmi prudký, ale není přesný. Nápřah je signálem pro brankaře i bránící hráče, aby se připravili na střelu. Brankař má dost času zmenšit střelecký úhel a obránce postavit se do střely. Střela tím ztrácí překvapivost. U útočníků není tento způsob příliš častý ani doporučený, protože vystřelení trvá příliš dlouho. Častěji ho využívají obránci při střele z větší vzdálenosti. Nejnebezpečnější jsou střely bez přípravy "z voleje" ihned po přihrávce. Úspěšnost střelby ovlivňuje dokonalé zvládnutí techniky, schopnost hráče využít nejvhodnějšího místa pro střelbu a schopnost dobře se před brankou orientovat a sledovat postavení brankáře a odkrytá místa v brance.

Při střelbě je hráč mírně rozkročený a provádí nápřah holí. Současně s nápřahem se předklání a přenáší váhu těla na přední nohu. Následuje prudký švih holí dolů a vpřed. Váha těla přepadajícího vpřed zvyšuje prudkost střely. Zašvihnutím vnitřní nohy si hráč zajistí rovnováhu. V momentě vystřelení se hráč dívá na branku.

Pro náš výzkum jsme do způsobů zakončení zařadili také **dorážení a tečování** míčku, které (Skružný, 2005) řadí do herních činností jednotlivce. Z ledního hokeje jsme převzali **střelbu po předchozím klamném pohybu“blafák“ a zasunutí míčku**.

Dorážení míčku

Je to útočná činnost, při níž hráč stojící, nebo dobíhající k brance doráží brankářem vyražený míček. Doražená střela bývá pro brankáře velmi nebezpečná a často znamená branku (Skružný , 2005).

Tečování míčku

Útočící hráč se snaží čepelí hole měnit let míčku vystřeleného na

branku. Nakloněním čepele mění směr střely do spodní nebo horní části brány. Úspěch tečování ovlivňuje také včasné zaujetí postavení mezi brankou a spoluhráčem s míčkem s čepelí hole položenou na zemi. Tečující hráč sleduje zrakem pohyb míčku a podle situace se staví bokem nebo zády k brance, aby neztratil míček z dohledu. Nejlépe se tečují střely vystřelené po zemi (Zlatník, 2001). V některých situacích volí střílející hráč místo přímé střely na branku střelu na čepel hole spoluhráče před brankou.

Střelba po předchozím klamném pohybu, " blafák "

Používá ho většinou hráč, který běží sám na bránu. Hráč vede míček před sebou, aby brankář nemohl odhadnout směr jeho dalšího pohybu. Provede klamný pohyb a reaguje-li brankař na klamný pohyb, stáhne hráč míček na opačnou stranu a zasune ho do branky.

Zasunutí míčku

Je to vlastně umístění míčku až do branky. Nejvíce se používá v situaci, kdy hráč obíhá braku zezadu a brankař se nestačí včas přemístit.

Ostatní způsoby

Mezi ostatní způsoby střelby na branku počítáme všechny ostatní způsoby zakončení, kterými lze podle platných pravidel vstřelit branku. Např. ze vzduchu, podebrání míčku.

4. METODIKA VÝZKUMU

Na myšlenku provést rozbor střelby české florbalové reprezentace na Euro floorball tour 2007, nás přivedla moje funkce trenéra ve florbalovém oddíle FBK Atlas ČKD Blansko a také podobné práce, ale rozebírající hokejovou střelbu. Na podobný rozbor zabývající se florbalovou střelbou jsem nenarazil.

Z obou turnajů jsme zajistili záznamy zápasů české florbalové reprezentace. Bohužel se nám nepodařily získat záznamy ostatních týmů. Srovnání především se švédskou reprezentací by bylo mnohem přínosnější.

Pro náš výzkum použijeme techniku vázaného pozorování (Kostka, 1977). Zhotovíme si pozorovací archy, do kterých budeme zaznamenávat zjištěné jevy.

Při vytváření záznamových archů jsme se inspirovali archy, které použil při pozorování střelby v ledním hokeji Jedlička (1996) a upravili pro naši potřebu. Záznamový arch je složen ze tří částí. Do první části budeme zachycovat četnost jednotlivých způsobů střelby obránců nebo útočníků v závislosti na čase. Časový interval jsme si zvolili dvacet minut. Zaznamenáme zde, jestli střela skončila v brance nebo ji brankář chytil, popřípadě zda branku minula, nebo byla zablokována. V našem pozorování budeme rozlišovat tyto způsoby střelby: příklep, švih, golfový úder, střelba přes ruku, dorážení, tečování, zasunutí, blafák, a skupinu jiných způsobů střelby.

Druhou část záznamového archu tvoří obrys branky z pohledu hráče. Je rozdělen sítí na devět částí, jak je tomu na obr. 1. Sem budeme zaznamenávat umístění střel v brance s přihlédnutím na to, zda ji brankař chytil nebo padla branka. A střílel-li útočník, nebo obránce.

Třetí část tvoří nakreslená útočná polovina hřiště, rozdělená na devět

obdélníků, jak ji uvádíme na obr. 2. Zaznamenáme zde, jestli střela skončila v brance nebo ji brankář chytil, popřípadě zda branku minula, nebo zablokována. A střílel-li útočník, nebo obránce.

Příklad zaznamenaného utkání je doložen jako příloha č. 1, 2 a 3.

Ze získaných údajů budeme vypočítávat četnost střelby (celkové množství střel), přesnost střelby (procento střel letících na branku), počet zablokovaných střel a úspěšnost střelby (procento střel znamenající branku).

Při zpracování výzkumu použijeme tabulky a grafy, abychom zajistili dostatečnou přehlednost a názornost.

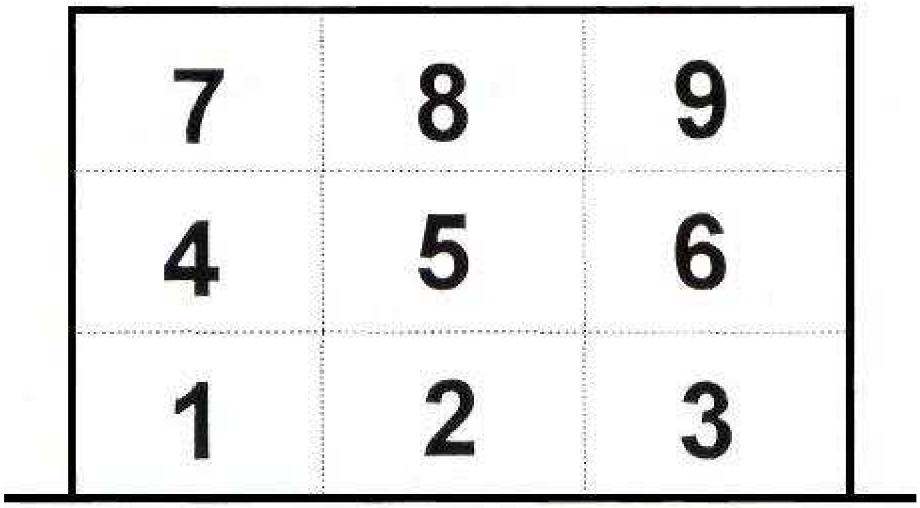

Obr. 1: Druhá část záznamového archu.

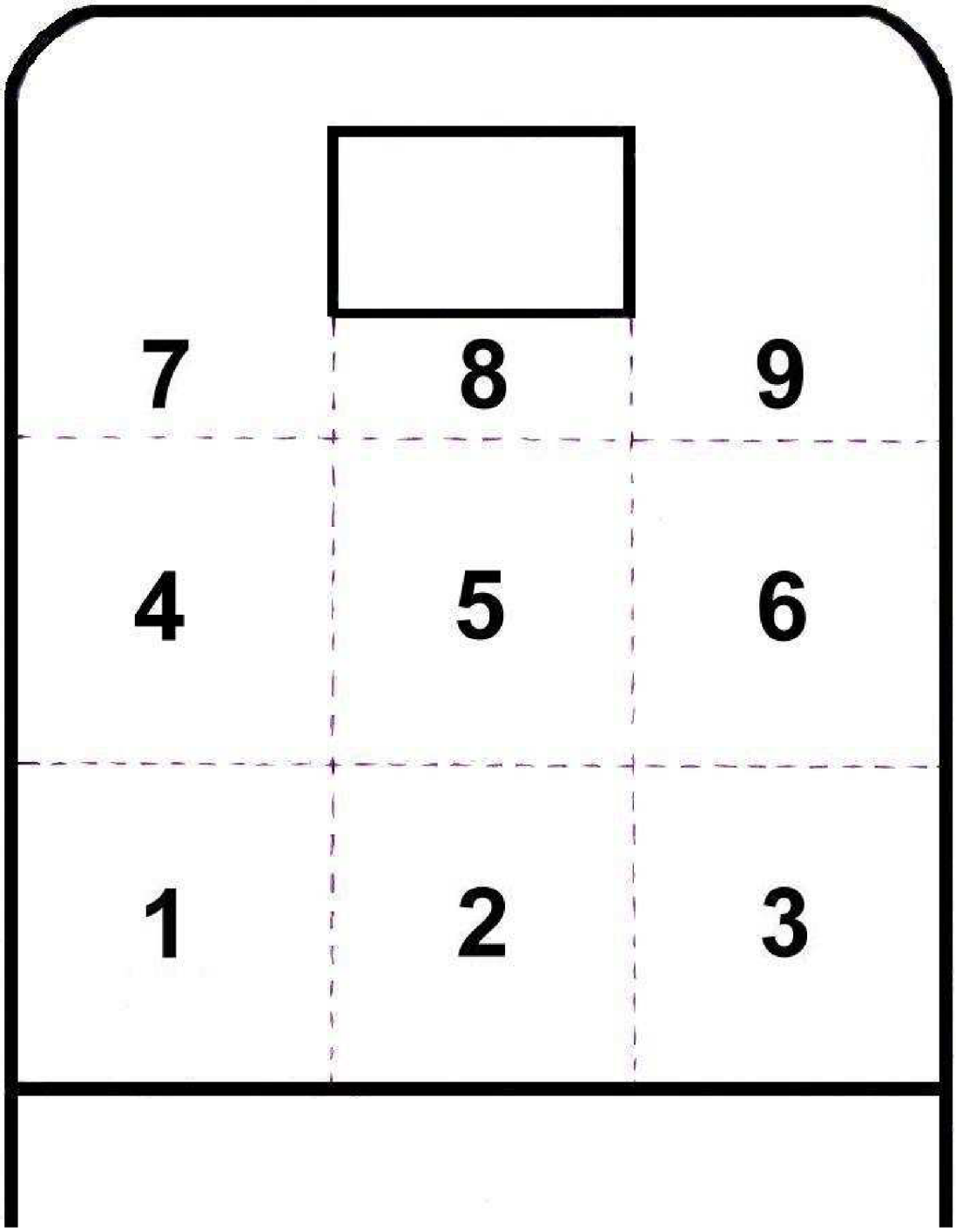

Obr. 2: Třetí část záznamového archu

5. VÝSLEDKY VÝZKUMU

5.1. Celková četnost a úspěšnost střelby

Z turnajů ve Švédsku a České republice jsme zpracovali šest zápasů české reprezentace. Jednalo se o následující souboje:

Česko - Finsko 2:7
Česko - Švýcarsko 3:3
Česko - Švédsko 1:4

Česko - Finsko 4:4
Česko - Švýcarsko 4:5
Česko - Švédsko 2:5

V námi pozorovaných zápasech hráči českého národního týmu vystřelili celkem 294 střel. To je 49 střel za zápas. Z toho 86 střel mířilo přímo na bránu tj. 29,3%. 86 střel šlo mimo bránu, nebo skončilo na tyči tj. 29,3% a 104 střel bylo zablokováno tj. 35,4%. Bylo vstřeleno 16 branek tj. 5,4%, tzn. průměr 2,6 branek na zápas. Ke vstřelení branky bylo tedy potřeba celkem 18,5 střel. Graf č. 1

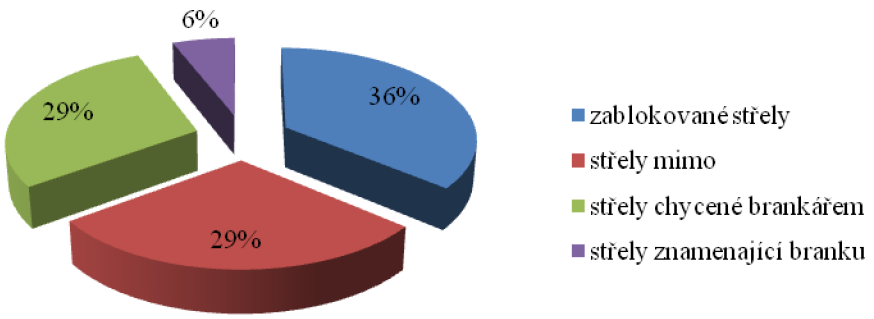

Graf 1. Celková úspěšnost střelby

Dále jsme posuzovali střelbu podle toho, zda míček na bránu poslal obránce, nebo útočník. Graf č. 2 a 3. Počet střel potřebných k dosažení jedné branky nám znázorňuje graf č. 4.

Obránci vystřelili celkem 100 krát, z toho 43 střel bylo zablokováno, 32 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 21 střel a obráncům se podařilo vstřelit 4 góly. Tzn. že každá 25-tá střela obránce znamenala gól.

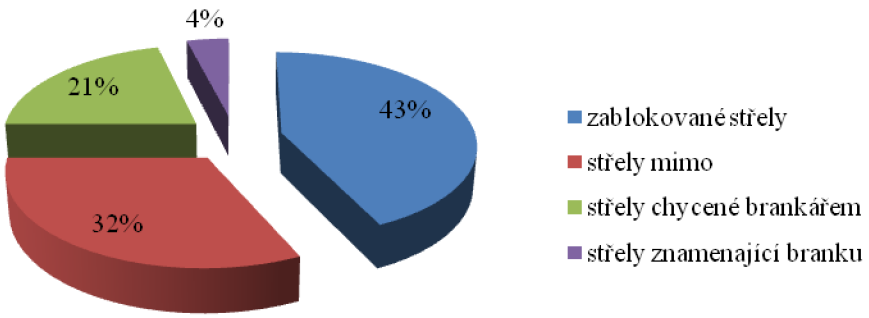

Graf 2. Celková úspěšnost střelby obránců

Útočníci vystřelili celkem 194 krát, z toho 61 střel bylo zablokováno, 55 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 66 střel a útočníkům se podařilo vstřelit 12 gólů. Tzn. že každá 16-tá střela útočníka znamenala gól.

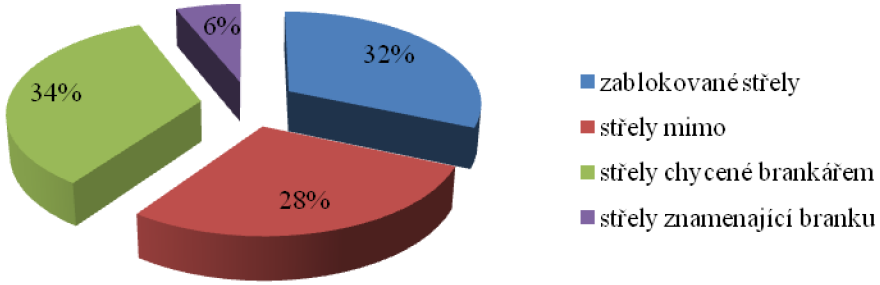

Graf 3. Celková úspěšnost střelby útočníků

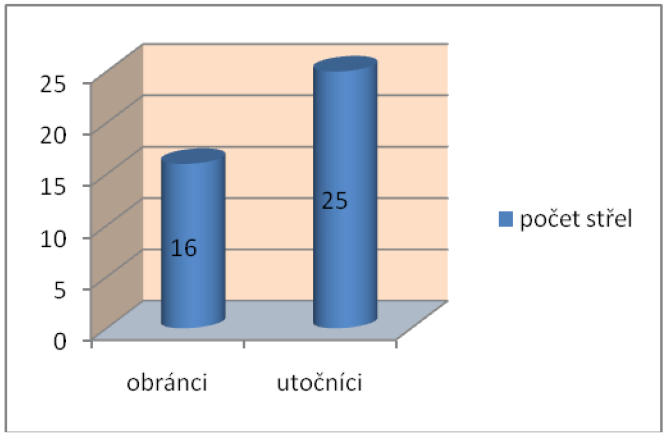

Graf 4. Množství střel potřebných k dosažení jedné branky

5.2. Četnost a úspěšnost střelby proti jednotlivým soupeřům

Švýcarsko

V námi pozorovaných zápasech hráči českého národního týmu celkem vystřelili proti Švýcarsku 115 střel. To je 57,5 střel za zápas. Z toho 33 střel chytil brankář tj. 29%. 38 střel šlo mimo bránu, nebo skončilo na tyči tj. 33% a 37 střel bylo zablokováno tj. 32%. Bylo vstřeleno 7 branek tj. 6%, tzn. průměr 3,5 branek na zápas. Ke vstřelení branky bylo tedy potřeba celkem 16,4 střel. Výsledky nám zobrazuje graf č. 5.

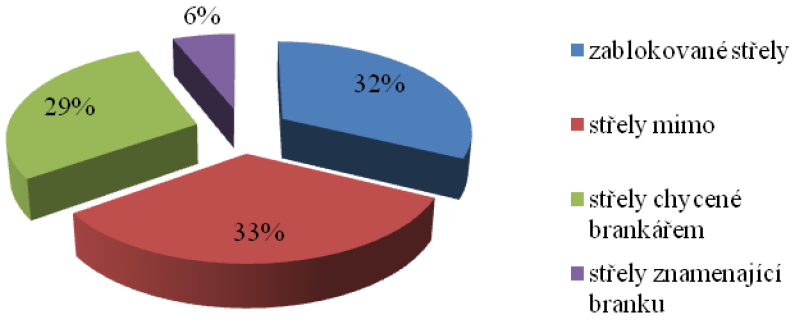

Graf 5. Celková úspěšnost střelby

Obránci vystřelili celkem 33 krát, z toho 14 střel bylo zablokováno, 13 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 6 střel a obráncům se nepodařilo vstřelit gól. Znázorněno grafem č. 6.

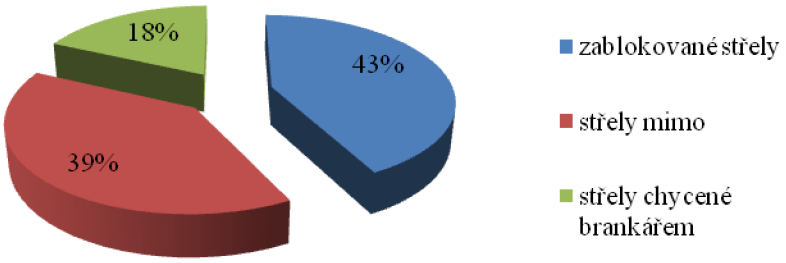

Graf 6. Úspěšnost střelby obránců

Útočníci vystřelili celkem 82 krát, z toho 23 střel bylo zablokováno, 25 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 27 střel a útočníkům se podařilo vstřelit 7 gólů. Tzn., že každá 11-tá střela útočníka znamenala gól. Graf č. 7.

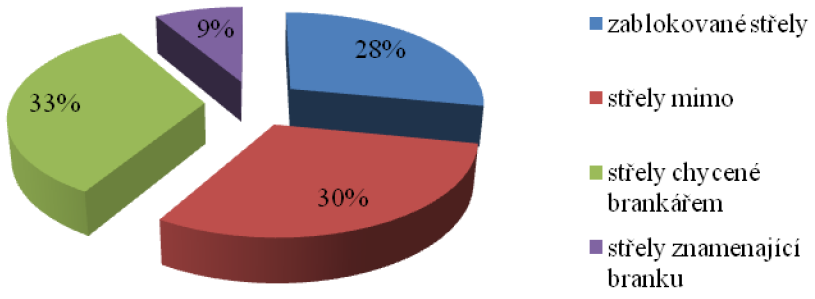

Graf 7. Úspěšnost střelby útočníků

Švédsko

V námi pozorovaných zápasech hráči českého národního týmu celkem vystřelili 92 střel. To je 46 střel za zápas. Z toho 27 střel chytil brankář tj. 30%. 28 střel šlo mimo bránu, nebo skončilo na tyči tj. 31% a 32 střel bylo zablokováno tj. 36%. Byly vstřeleny 3 branky tj. 3%, tzn. průměr 1,5 branek na zápas. Ke vstřelení branky bylo tedy potřeba celkem 30, 6 střel. Celkově graficky znázorněno grafem č. 8, obránci a útočníci grafy č. 9 a 10.

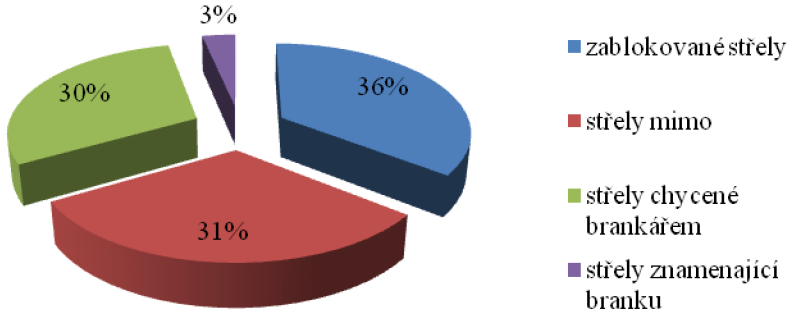

Graf 8. Celková úspěšnost střelby

Obránci vystřelili celkem 40 krát, z toho 28 střel bylo zablokováno, 12 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 8 střel a obráncům se podařilo vstřelit 2 góly. Tzn. že každá 20-tá střela obránce znamenala gól.

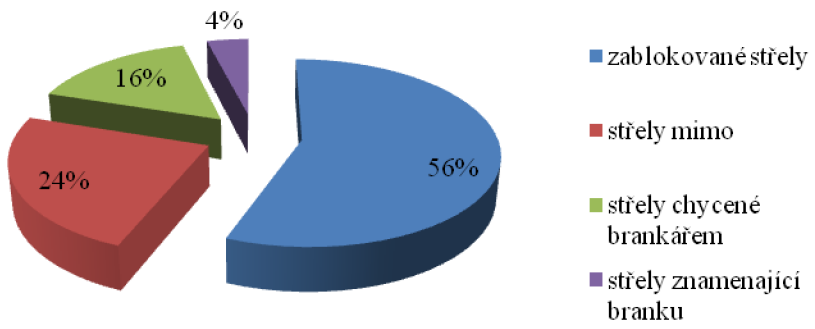

Graf 9. Úspěšnost střelby obránců

Útočníci vystřelili celkem 52 krát, z toho 14 střel bylo zablokováno, 17 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 20 střel a útočníkům se podařilo vstřelit 1 gól.

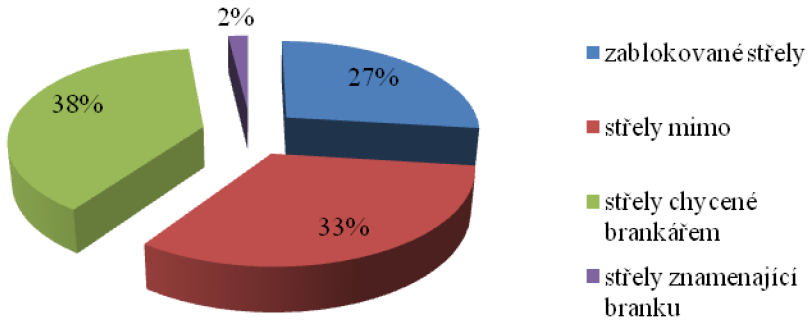

Graf 10. Úspěšnost střelby útočníků

Finsko

V námi pozorovaných zápasech hráči českého národního týmu celkem vystřelili 87 střel. To je 43,5 střel za zápas. Z toho 26 střel chytil brankář tj. 30%. 20 střel šlo mimo bránu, nebo skončilo na tyči tj. 23% a 35 střel bylo zablokováno tj. 40%. Bylo vstřeleno 6 branek tj. 7%, tzn. průměr 3 branky na zápas. Ke vstřelení branky bylo tedy potřeba celkem 14, 5 střel. Celkově graficky znázorněno grafem č. 11, obránci a útočníci grafy č. 12 a 13.

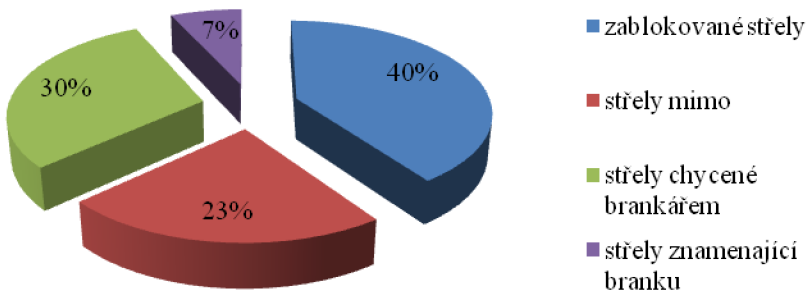

Graf 11. Celková úspěšnost střelby

Obránci vystřelili celkem 27 krát, z toho 11 střel bylo zablokováno, 7 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 7 střel a obráncům se podařilo vstřelit 2 góly. Tzn. že každá 13,5-tá střela obránce znamenala gól.

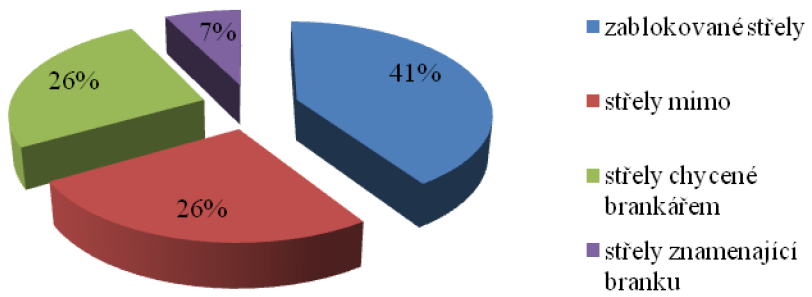

Graf 12. Úspěšnost střelby obránců

Útočníci vystřelili celkem 60 krát, z toho 24 střel bylo zablokováno, 13 střel mířilo mimo bránu, brankáři zlikvidovali 19 střel a útočníkům se podařilo vstřelit 4 góly. Tzn. že každá 15-tá střela útočníka znamenala gól.

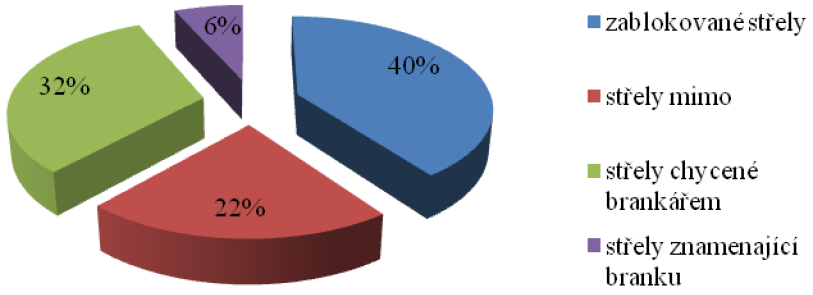

Graf 13. Úspěšnost střelby útočníků

Přehledné porovnání střelby proti jednotlivým týmům a rozdíly ve střelbě útočníků a obránců nám zobrazují grafy č. 14, 15 a 16.

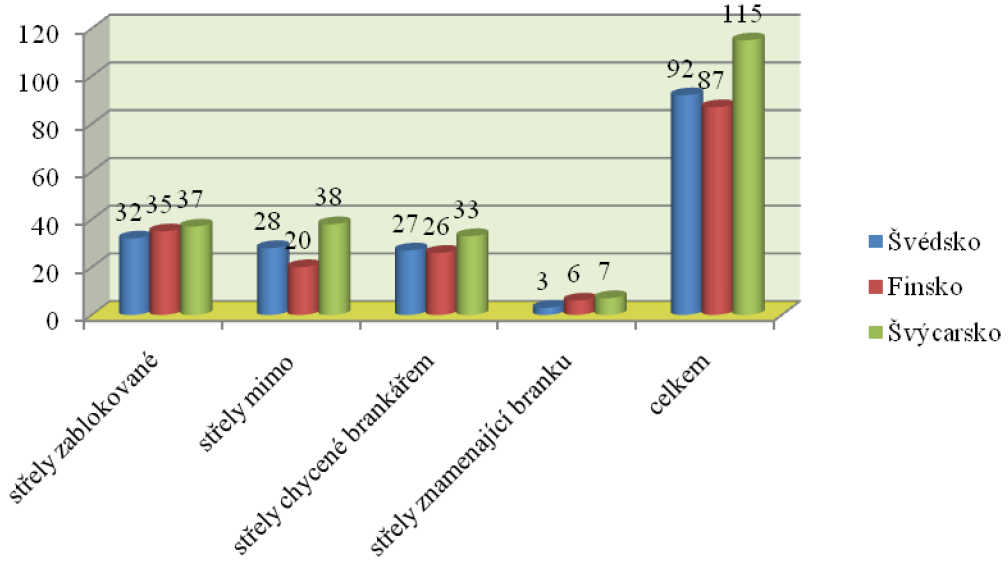

Graf 14. Celková četnost střelby proti jednotlivým týmům

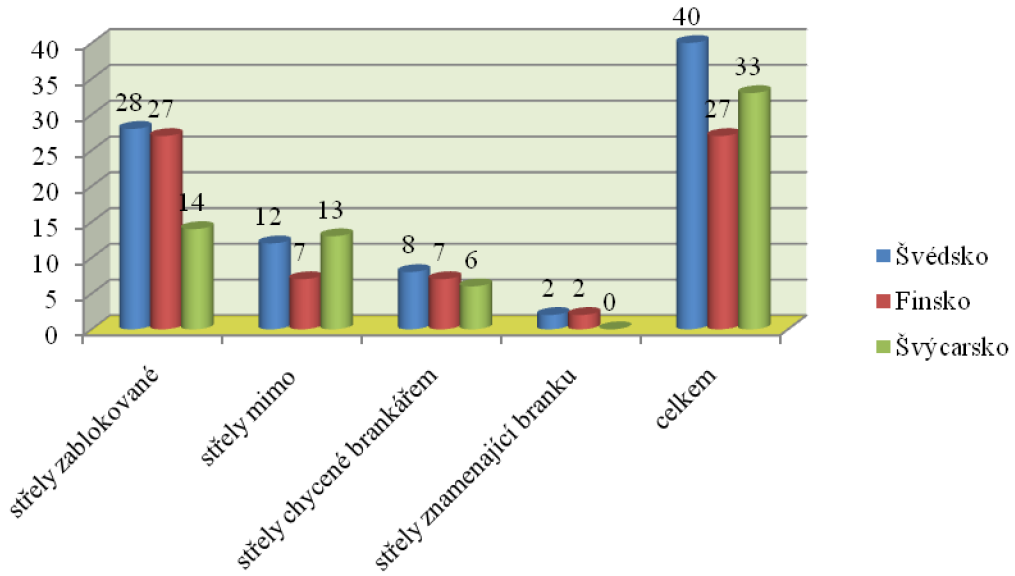

Graf 15. Celková četnost střelby obránců proti jednotlivým týmům

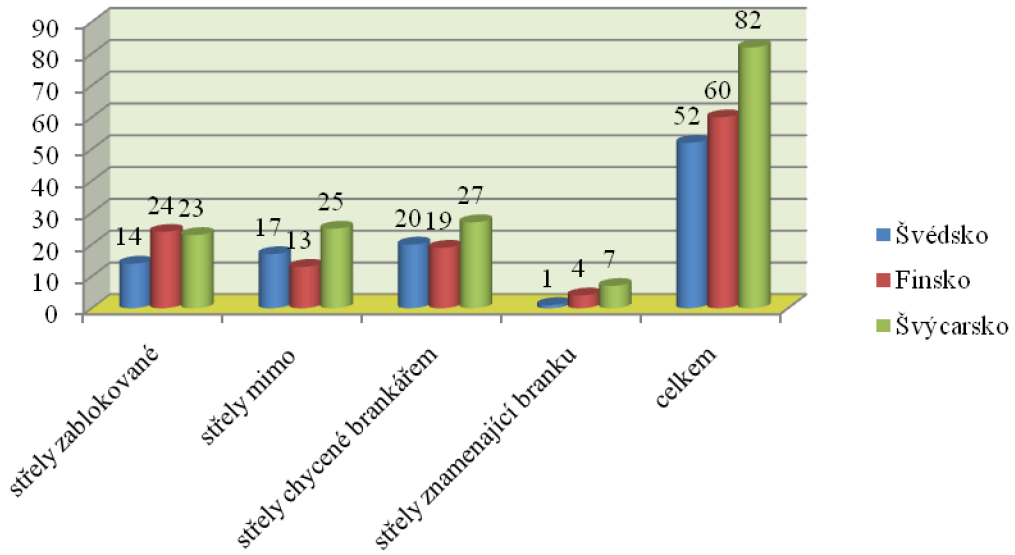

Graf 16. Celková četnost střelby útočníků proti jednotlivým týmům

5.3. Četnost a úspěšnost jednotlivých způsobů střelby

Příklep

V námi rozebraných zápasech hráči vystřelili příklepem celkem 117krát, což je 19,5 střel na zápas. 45 jich bylo zablokováno, 35 mířilo mimo bránu, 29 zneškodnil brankář a 8 střel znamenalo gól. Ke vstřelení jedné branky bylo třeba 14,6 střel příklepem. Výsledky ukazuje graf č. 17.

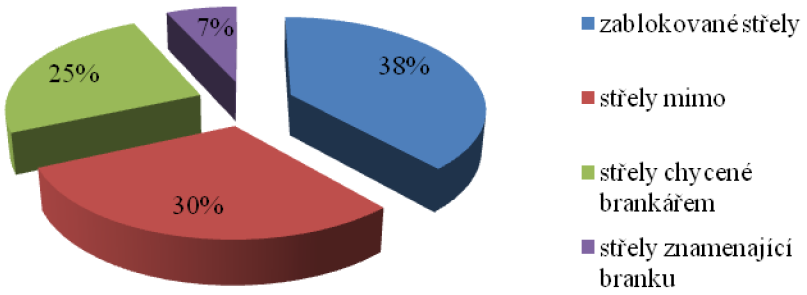

Graf 17. Úspěšnost střelby příklepem

Švih

Hráči použili střelu švihem celkem 114krát, což je 19 střel na zápas. 44 jich bylo zablokováno, 36 mířilo mimo bránu, 32 zneškodnil brankář a 2 střely znamenaly gól. Ke vstřelení jedné branky bylo třeba 57 střel příklepem. Výsledky ukazuje graf č. 18.

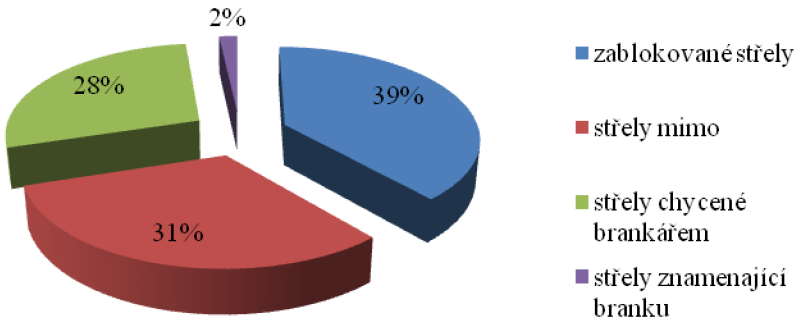

Graf 18. Úspěšnost střelby švihem

Golf

Ve sledovaných zápasech použili čeští reprezentanti střelu golfovým úderem celkem 25krát, což je 4,1 střela na zápas. 11 jich bylo zablokováno, 7 mířilo mimo bránu, 7 zneškodnil brankář a golfem se nepodařilo vstřelit gól. Výsledky ukazuje graf č. 19.

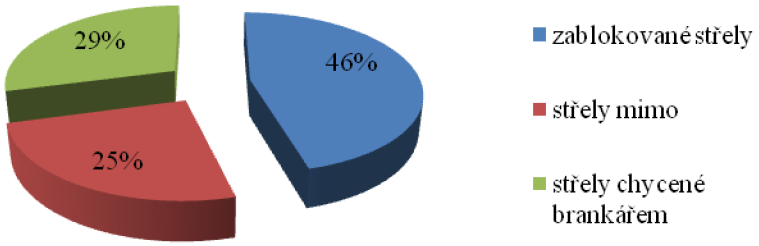

Graf 19. Úspěšnost střelby golfem

Přes ruku

Tento způsob byl použit celkem 15krát, což je 2,5 střel na zápas. 1 střela byla zablokována, 4 mířily mimo bránu, 8 zneškodnil brankář a 2 střely znamenaly gól. Ke vstřelení jedné branky bylo třeba 7,5 střel příklepem. Výsledky ukazuje graf č. 20.

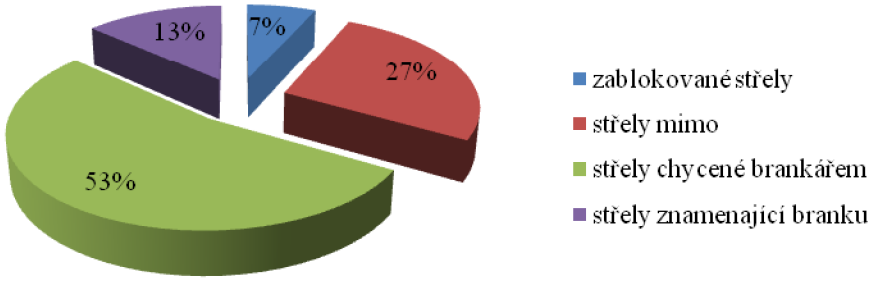

Graf 20. Úspěšnost střelby přes ruku

Dorážení

Hráči doráželi celkem 5krát. 3 dorážky zneškodnil brankář, 2 střely znamenaly gól. Výsledky dorážení ukazuje graf č. 21.

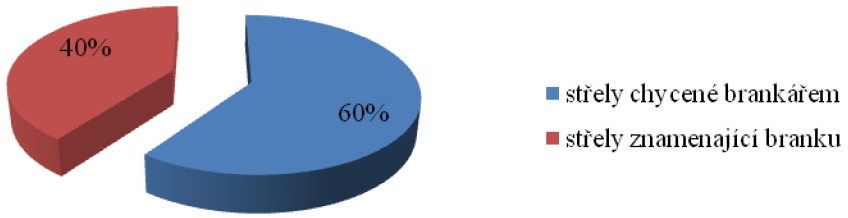

Graf 21. Úspěšnost dorážení

Jiné způsoby střelby

Jinými způsoby střelby hráči vystřelili celkem 11krát, což je 2,5 střel na zápas. Tři střely byly zablokovány, tři mířily mimo bránu, tři zneškodnil brankář a dvě střely znamenaly gól. Výsledky ukazuje graf č. 22.

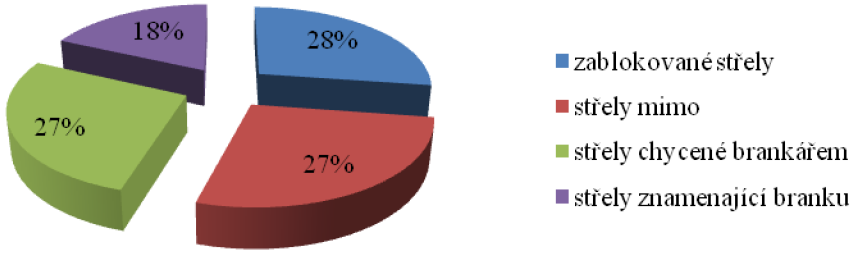

Graf 22. Úspěšnost jiných způsobů střelby

Blafák se vyskytl 3krát, dvakrát ho brankář zneškodnil, jednou směřoval mimo. Jedna **tečovaná** střela směřovala mimo bránu.

Grafické porovnání jednotlivých způsobů střelby nám zobrazuje graf č. 23

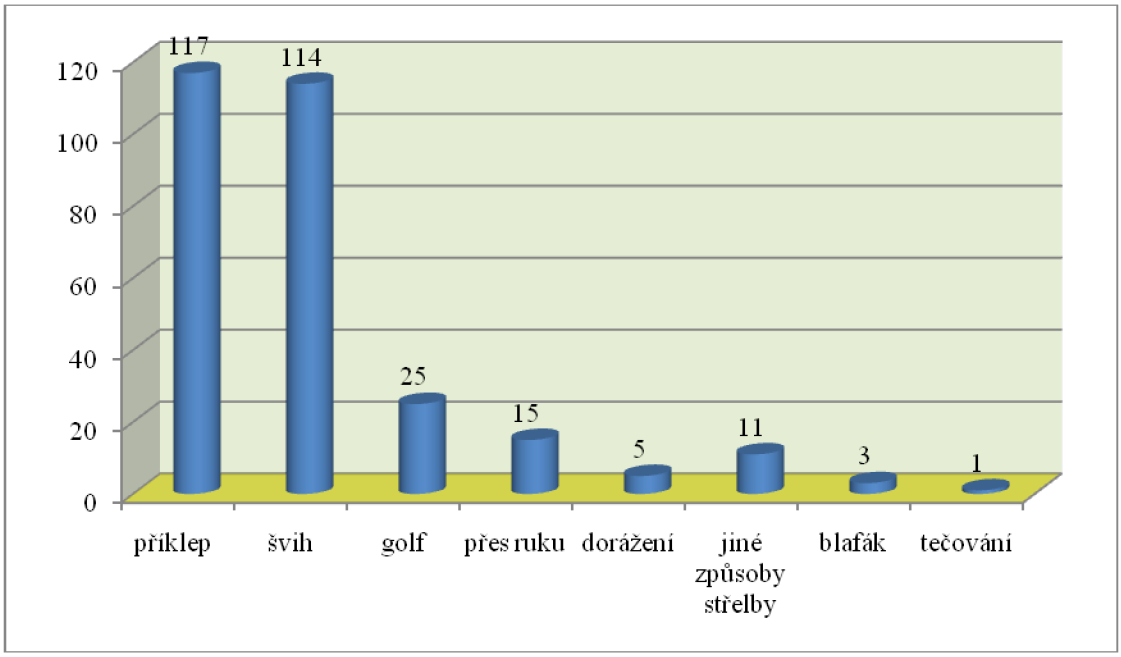

Graf 23. Celkový počet jednotlivých druhů střelby

Porovnávali jsme také střelbu obránců a útočníků. Výsledky jsou zobrazeny v tabulkách č. 1 a 2.

Tabulka 1. Úspěšnost jednotlivých druhů střelby obránců

	střely zablokované	střely mimo	střely chycené brankářem	gólové střely	celkem
příklep	15	11	7	4	37
švih	20	15	9	0	44
golf	6	4	3	0	13
jiný způsob	1	0	0	0	1
přes ruku	0	0	0	0	0
dorážení	0	0	0	0	0
blafák	0	0	0	0	0
tečování	0	0	0	0	0
celkem	42	30	19	4	

Tabulka 2. Úspěšnost jednotlivých druhů střelby útočníků

	střely zablokované	střely mimo	střely chycené brankářem	gólové střely	celkem
příklep	30	24	22	4	80
švih	24	21	23	2	70
golf	5	3	4	2	12
jiný způsob	2	3	3	2	10
přes ruku	1	4	8	2	15
dorážení	0	0	3	2	5
blafák	0	1	2	0	3
tečování	0	1	0	0	1
celkem	62	57	65	12	

5.4. Střelba z různých prostorů hřiště

Zaznamenávali jsme místo vystřelení, hráče, který vystřelil a výsledek střely. Výsledky jsou zaznamenány v grafech č. 24 a 25 a tabulkách č. 3 a 4.

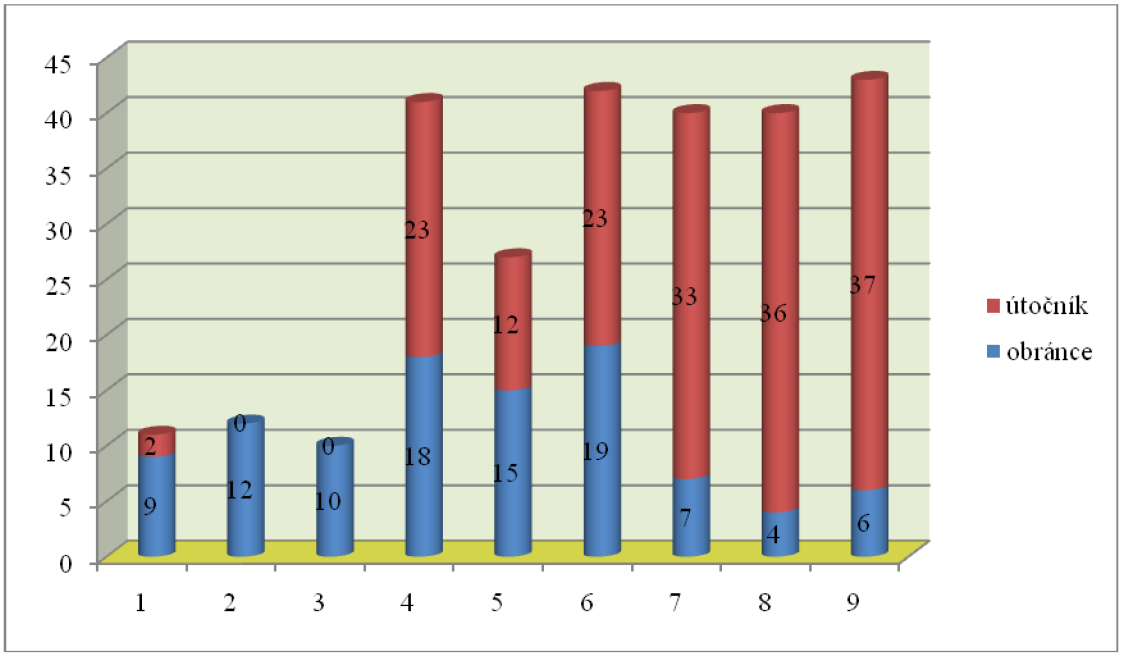

Graf 24. Celkový počet střeleckých pokusů z jednotlivých zón

Tabulka 3. Výsledky střelby obránců z jednotlivých zón

zóna	střely zablokované	střely mimo	střely chycené brankářem	gólové střely
1	6	1	2	0
2	3	6	3	0
3	5	3	1	0
4	9	3	5	1
5	6	4	2	3
6	7	7	5	0
7	3	3	1	0
8	1	2	1	0
9	2	3	1	0

Tabulka 4. Výsledky střelby útočníků z jednotlivých zón

zóna	střely zablokované	střely mimo	střely chycené brankářem	gólové střely
1	1	1	0	0
2	0	0	0	0
3	0	0	0	0
4	10	5	7	0
5	6	1	4	1
6	11	7	5	0
7	9	12	12	0
8	10	19	21	7
9	11	9	13	4

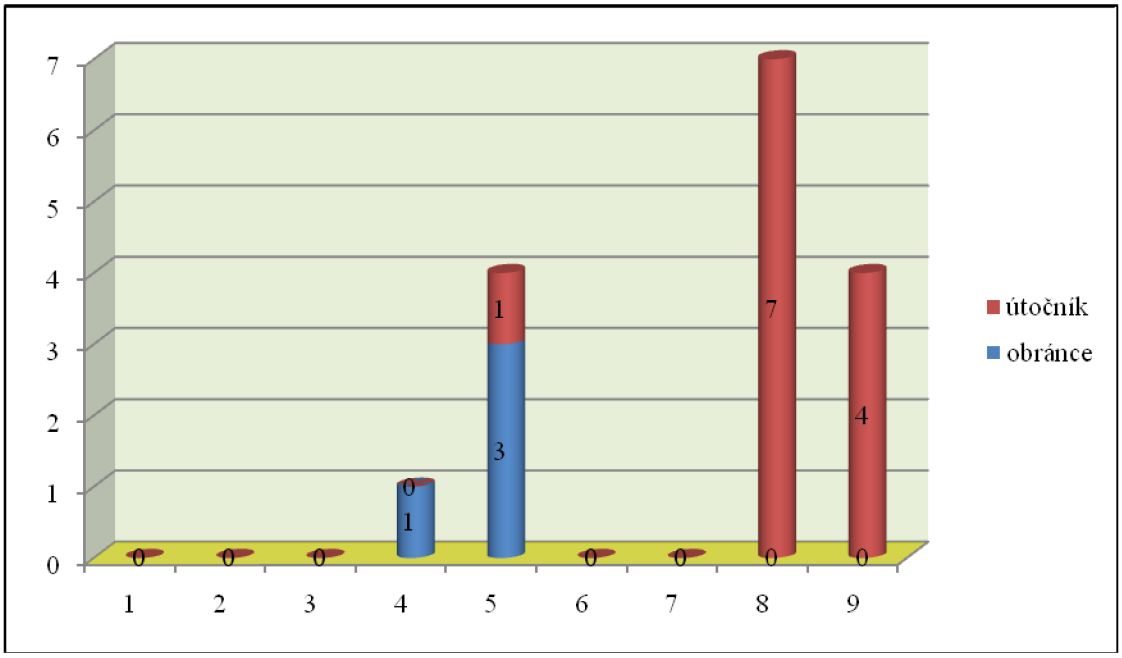

Graf 25. Celkový počet gólových pokusů z jednotlivých zón

5.5. Jaká byla četnost a úspěšnost střelby do jednotlivých prostorů branky

Výsledky střelby do jednotlivých částí branky a porovnání střelby obránců a útočníků nám zobrazuje tabulka č. 5 a grafy č. 26 a 27.

Tabulka 5. Výsledky střelby do jednotlivých částí branky

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
obránce									
střely chycené brankářem	2	4	3	0	1	3	2	0	4
střely znamenající gól	2	0	0	1	0	0	0	1	0
útočník									
střely chycené brankářem	10	19	15	7	7	4	2	0	3
střely znamenající gól	2	0	2	0	1	1	2	2	2
celkem	16	23	20	8	9	8	6	3	9

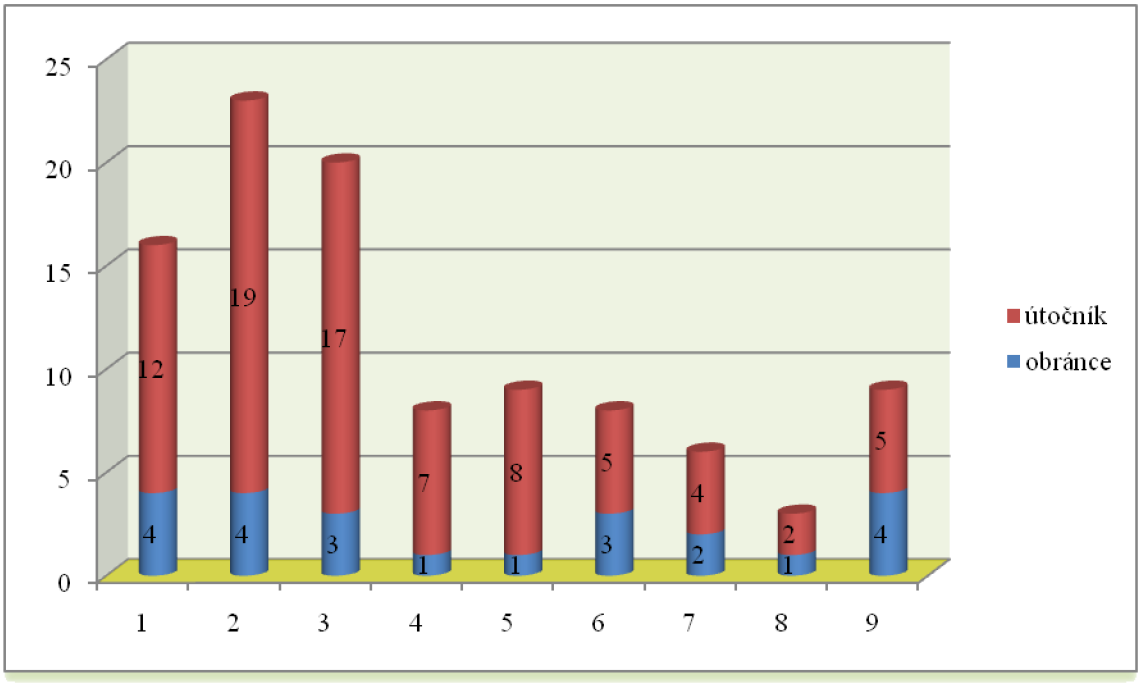

Graf 26. Počet střel do jednotlivých částí branky

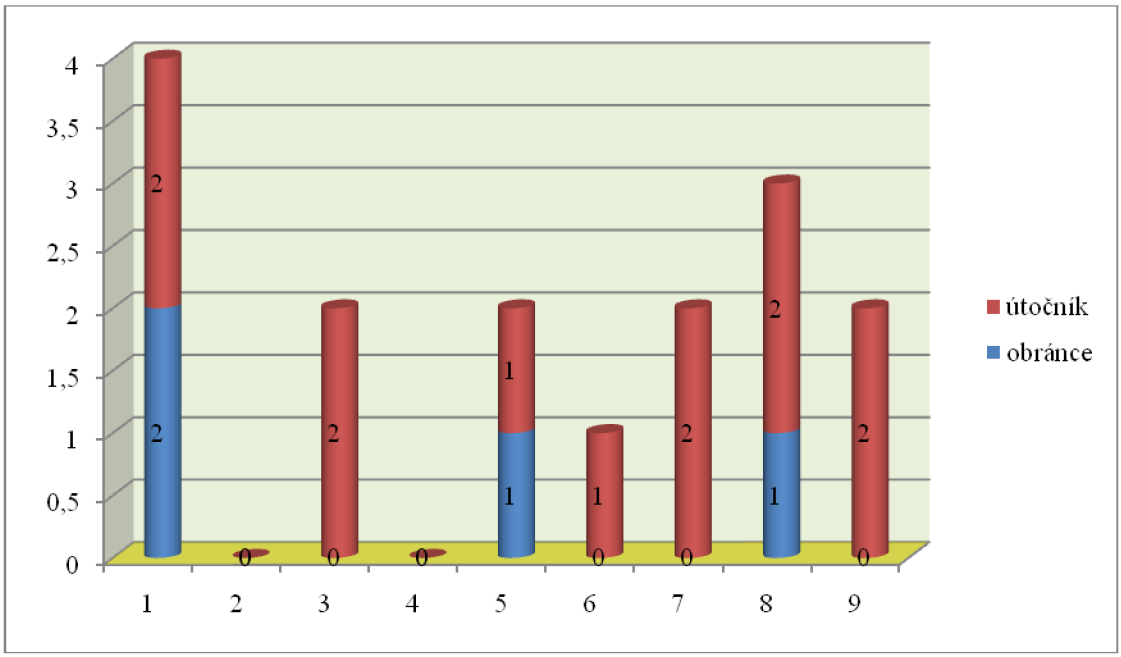

Graf 27. Množství branek vstřelených do jednotlivých částí branky

6. DISKUZE

V naší první výzkumné otázce jsme posuzovali, **jaká byla celková četnost a úspěšnost střelby.** V námi pozorovaných zápasech hráči českého národního týmu celkem vystřelili 294 střel. To je 49 střel za zápas. 29,3% zneškodnil brankář a stejný počet směřoval mimo bránu, nebo do tyče. 35,4% střel bylo zablokováno. Bylo vstřeleno 16 branek tj. 5,4%, tzn. průměr 2,6 branek na zápas. Ke vstřelení branky bylo tedy potřeba celkem 18,5 střel. Z této statistiky vyplývá, že se hráči snažili o velice častou střelbu, která ovšem nebyla dostatečně úspěšná. Ukazuje také na kvalitní výkon brankářů. Zajímavý je především údaj o počtu zablokovaných střel. Tvoří vysoké procento z celkového počtu střel a může ukazovat na dobře organizovanou obrannou hru soupeře, charakteristickou především těsným bráněním a včasným přístupem k útočícím hráčům. Částečně může ukazovat na menší pohotovost střelců české reprezentace.

Ve druhé otázce jsme se zavázali posoudit **rozdíl ve střelbě útočníků a obránců.** Jak již vyplývá z názvu, útočník plní více úkoly útočné, střelba je proto jeho hlavním úkolem. Proto také útočníci vyslali na bránu o 94 střel více a vstřelili více branek (12). Opět je zde velice zajímavý údaj o zablokovaných střelách. U obránců je to 43%. Je to dáno větším počtem hráčů mezi brankářem a střílejícím obráncem. Celkově menší počet střel obránců naznačuje menší zapojení obránců do útočné činnosti. Zapojení obránců do útočné činnosti a střelba obránců by mělo hrát v moderním florbale velkou roli, zvláště při absenci pravidla pro postavení hráče mimo hry, které je charakteristické pro lední hokej. Také možnost zahrávání tzv. standardních situací nabízí obráncům příležitost k častějšímu zakončení.

Ve třetí otázce jsme rozebírali, **jaká byla četnost a úspěšnost střelby proti jednotlivým soupeřům.** Nejvíce střel a také nejvíce branek vstřelili hráči české reprezentace proti Švýcarsku. Z toho vyplývá, že Švýcarsko je z trojice soupeřů nejslabší a čeští reprezentanti s ním pravidelně sehrávají

vyrovnaná utkání. Finsko se svou kvalitou přibližuje Švédsku. Na tuto skutečnost ukazuje nejmenší počet střel vyslaných na finskou bránu, avšak finským brankářům se podařilo vstřelit více branek. Švédskou reprezentaci se našemu národnímu týmu na vrcholných turnajích doposud nepodařilo porazit. V této tradici čeští reprezentanti pokračovali i v námi sledovaných utkáních. Z toho také vyplývá nejmenší počet vstřelených branek.

Rozdíl ve střelbě útočníků a obránců proti jednotlivým týmům jsme se snažili zjistit ve čtvrté otázce. Nejvíce střel (82) vyslali útočníci proti Švýcarsku a v těchto zápasech vstřelili také nejvíce branek (7). To znamená, že útočníkům se daří mnohem více proti relativně slabším švýcarům, než proti finům a švédům. Finským hráčům se zase podařilo zablokovat nejvíce střel tzn. 40%. Nejméně střel (52) vyslali útočníci proti Švédsku a také vstřelili pouze jeden gól. To opět potvrzuje výsledek z předchozí otázky, že Švédsko a Finsko disponuje propracovanou obranou, útočníci jsou včas obsazováni a prosazují se velmi obtížně. Obránci vyslali celkově méně střel. Nejméně střel vyslali proti Finsku a Švýcarsku. Proti finům byli obránci nejúspěšnější. Sedm procent střel znamenalo gól ve finské brance. Obránci se svou střeleckou úspěšností vyrovnali útočníkům. Překvapivé je zjištění, že nejvíce-krát obránci vystřelili proti švédům. Tato zvýšená střelecká aktivita se projevila na počtu vstřelených branek. Může to signalizovat určitou sníženou obrannou aktivitu útočníků a možné podcenění této fáze hry z jejich strany. Naopak se potvrdila domněnka o zvýšeném zapojení obránců do střelby. Pokud se obránci dokážou více zapojit útočné fáze hry, pozitivně se to projeví na konečném výsledku utkání.

Pátá otázka nám ukazuje, **jaká byla četnost a úspěšnost jednotlivých způsobů střelby.** Co se četnosti týče, nejpoužívanějším způsobem střelby byl příklep (117) a padlo 8 branek, následován švihem (114), kdy padly 2 branky, golfem bylo vystřeleno 25 krát, přes ruku hráči vystřelili 15 krát, jinými způsoby střelby hráči vystřelili celkem 11krát, dorážení použili 5

krát, blafák se vyskytl 3krát, jedna střela byla tečována.

Nejúspěšnější bylo dorážení s 40 %, na druhém místě jiné způsoby střelby s 18%, střelba přes ruku měla 13% úspěšnost, příklep 7% a švih 3%.

Nejčastěji byla zablokována střela příklepem (45), švih byl zablokován 44-krát, golf 11 krát, 3 krát byly zablokovány jiné způsoby střelby, přes ruku byly zablokovány 2 pokusy. Z těchto výsledků vyplývá, že střelba příklepem a švihem je velmi pohotová a překvapivá, proto je také nejpoužívanější. Střela golfem je velice prudká avšak méně přesná a dopředu signalizovaná velkým nápřahem, což umožňuje brankáři na střelu včas reagovat. Dorážení, jiné způsoby střelby, střelba přes ruku se používají blízko branky, jsou pohotové, překvapivé a proto tak účinné. Počet zablokovaných střel souvisí nejen se způsobem střely, ale hlavně s propracovanou obranou a včasným přístupem ke střílejícímu hráči.

Jaký byl rozdíl v četnosti a úspěšnosti jednotlivých způsobů střelby útočníků a obránců jsme rozebírali v otázce číslo šest**.** Výsledky této otázky nedopadly tak, jak jsme se mohli domnívat. Útočníci i obránci používali nejčastěji střelu příklepem a švihem. Na třetím místě je u obránců střela golfem, u útočníků jiné způsoby střelby a až na dalším místě je střela golfem. To, že útočníci i obránci používají častěji střelbu příklepem a švihem, je pozitivní zjištění. Střelba těmito způsoby je pohotová, přesnější a není signalizována jako střelba golfem. Jedinou výhodou střely golfem je její prudkost. Útočníci navíc používali střelbu přes ruku, blafák, dorážení a tečování. Jak už bylo zmíněno, tyto způsoby střelby jsou velmi úspěšné, neboť se používají v bezprostřední blízkosti branky a jsou velmi překvapivé. Obránci se k těmto způsobům střelby nedostávají tak často z toho důvodu, protože se nepohybují tak blízko branky.

Četnost a úspěšnost střelby z různých prostorů hřiště jsme posuzovali v sedmé otázce. Nejčastěji se střílelo ze zóny 9(43krát), hned potom ze zóny 6(42krát). To znamená, že se nejčastěji střílelo z pravé části hřiště. Na dalších místech v četnosti střelby jsou se stejným počtem 40 ti

střel, zóny 4, 7 a 8. Následuje zóna 5, uprostřed útočné poloviny, ze které hráči vystřelili 27 střel. Vzhledem ke svému rozestavení na hřišti stříleli obránci nejčastěji ze zón 1, 2 a 3 stříleli nejvíce obránci, tj. 11 střel, pouze 2 útočníci. Co se týká úspěšnosti, nejvíce branek padlo ze zóny 8, ze které útočníci vstřelili 7 branek. Ze zóny 9 vstřelili opět útočníci 4 branky a také 4 branky padly ze zóny 5, z toho 3 vstřelili obránci a 1 útočníci. Poslední branku vstřelili útočníci ze zóny 4. Zvýšená střelecká aktivita z pravé strany hřiště může souviset se skutečností, že většina hráčů hraje s držením hole „ nalevo“ tzn. že z levé stany mají čepel hole dovnitř hřiště a z toho vyplývá výhodnější postavení pro střelbu. Úspěšnost střelby ze zóny 8 může souviset s tím, že zóna 8 je v bezprostřední blízkosti branky a jakákoliv střela z této zóny znamená nebezpečí pro brankáře. Skutečnost, že ze zóny 5 se střílelo méně, může souviset s tím, že leží uprostřed útočné poloviny je tzv. přehuštěná (pohybuje se zde největší počet hráčů), tudíž se z ní obtížněji zakončuje.

Odpověď na otázku **jaká byla četnost úspěšnost střelby do jednotlivých prostorů branky** lze nalézt v poslední osmé otázce**.** Nejčastěji hráči mířili do prostoru 2 celkem 23 střel, 20 střel směřovalo do prostoru 3 a 16 střel do prostoru 1. Z toho vyplývá, že hráči nejčastěji mířili do spodní části branky. Zejména prostory 1 a 3 jsou pro vstřelení branky velmi vhodné. Střely těsně nad nohy a blízko tyčce jsou takřka nechytatelné. Z toho důvodu se hráči snaží do těchto prostorů mířit. Stejně tak prostory 7, 8 a 9 (vedle hlavy a do horní rohy branky). Do těchto prostorů sice nesměřovalo tolik střel, ale úspěšnost střelby do těchto prostorů, byla vysoká.

Na závěr diskuze je nutno podotknout, že výsledky výzkumu jsou ovlivněny menším počtem pozorovaných utkání. Bohužel se nám nepodařilo záznamy všech zápasů obou turnajů pro náš výzkum získat. Porovnání zejména se střelbou hráčů Švédska a Finska by byla zajímavá a pro celkový výsledek velmi přínosná.

ZÁVĚR

Z námi vybraných turnajů Euro floorball tour 2007 nevyšla podobná statistika, jakou jsme se my rozhodli předložit. Dostupné statistiky nejsou tak podrobné a zabývají se menším počtem jevů.

Pro zajímavost, v porovnání s podobnými pracemi, které rozebírají hokejovou střelbu, dospějeme ke zjištění, že ve florbale se častěji střílí, padá více branek. Z toho můžeme odhadnout vývoj florbalu. Pokud bude současný trend pokračovat, florbal více vstoupí do podvědomí většího počtu fanoušků. Na obrovský rozvoj florbalu má vliv cenová dostupnost a popularita na všech stupních škol.

Práce je určena především trenérům k obohacení jejich znalostí o střelbě, která je jedním rozhodujících faktorů utkání a jejíž úspěšnost přispívá rozhodující měrou k atraktivitě utkání. Práci tak lze využít k sestavování tréninků zaměřených na nácvik střelby.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. Bukač, L. et al. : *Lední hokej*. Praha 1990

2. Demetrovič, E. : *Encyklopedie tělesné kultury*. Praha 1988

3. Dovalil, J. et al.: *Výkon a trénink ve sportu*. Praha 2005; ISBN 80-7033-760-5

4. Horský, L.: *Ladový hokej*. Bratislava 1970

5. Jedlička, B. : *Posouzení střelby v ledním hokeji v roce 1995 ve Stockholmu a její porovnání s MS v roce 1972 v Praze*. Diplomová práce 1996

6. Kostka, V. et al. :*Lední hokej teorie a didaktika*. Praha 1986

7. Kostka, V. et al.: *Lední hokej*. Praha 1986

8. Kostka, V.: *Moderní hokej*. Praha 1971

9. Kostka, V. et al.: *Lední hokej pro trenéry II. třídy*. Praha 1977

10. Kuchař, T.: *Rozdíl v herních činnostech jednotlivce u hráče ledního hokeje a florbalu*. Bakalářská práce 2006

11. Perič, T. et al. : *Školení trenérů ledního hokeje*. Praha 2000; ISBN 80-900063-8-8

12. Roubal, B. et al .: *Základy florbalu*. Praha 1996

13. Skružný, Z. et al.: *Florbal*. Praha 2005; ISBN 80-247-0383-1

14. Zlatník, D. : *Florbalový trénink v praxi*. Praha 2004

15. Zlatník, D. et al. : *Florbal- učebnice pro trenéry*. Praha 2001

16. Zlatník, D. : *Zatížení hráče florbalu v utkání*. Diplomová práce 1998

INTERNETOVÉ ZDROJE

http://www.cfbu.cz/redakcni_system/index.php?static=reprezentace/muzi/kalendar

http://florbal.cz/repre.php?kdo=muzi&repre=world_chall_07&bl=repre

http://florbal.cz/repre.php?kdo=muzi&repre=skoda_cup_07_ostrava&bl=repre

http://florbal.cz/search.php?rsvelikost=sab&rstext=all-phpRS-all&rstema=49&bl=repre

PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Příloha č. 2

Příloha č. 3

Příloha č. 1: Příklad napozorovaného utkání (první část)

Česká republika : Švédsko

1 : 4

	1.třetina	celkem	2.třetina	celkem	3.třetina	celkem	celkový počet
příklep	✗, ✗, ∅, ✗, ✓, ✓, O	7	✗, ✗, O, ∅	4	✗	1	12
švih	✓, ✓, ✓, ✗, ✓, ∅, ✗	7	✗, ✓, ∅, ✓	4	✗, O, ✓, (✓), ✗, ✗, ✗	7	18
golf	✗, ∅	2					2
přes ruku	✗, ✗	2					2
dorážení							
tečování							
zasunutí							
blafák							
jiné zp.					✗, ✗	2	2

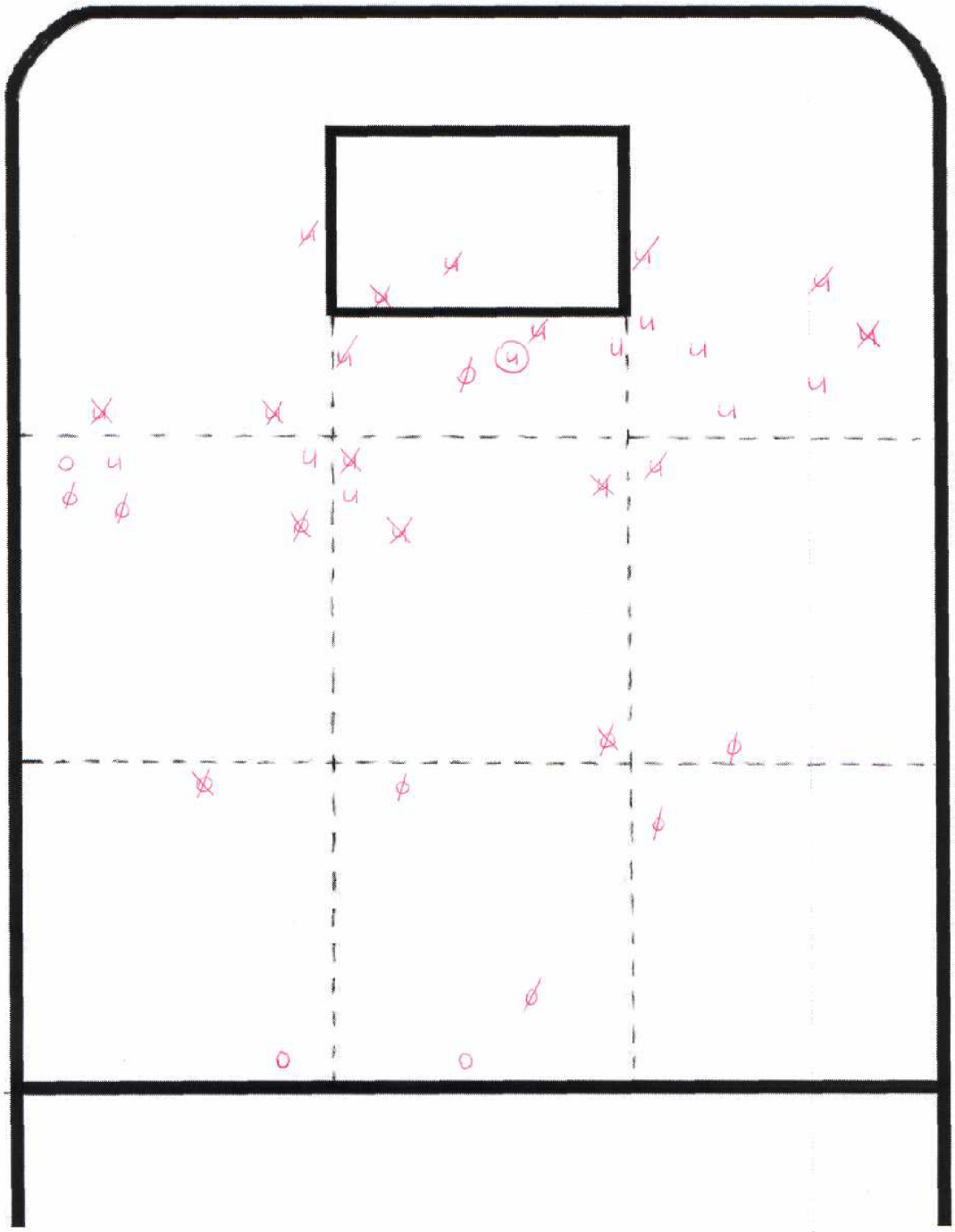

Příloha č. 2 : Příklad napozorovaného utkání Česká republika : Švédsko (druhá část)

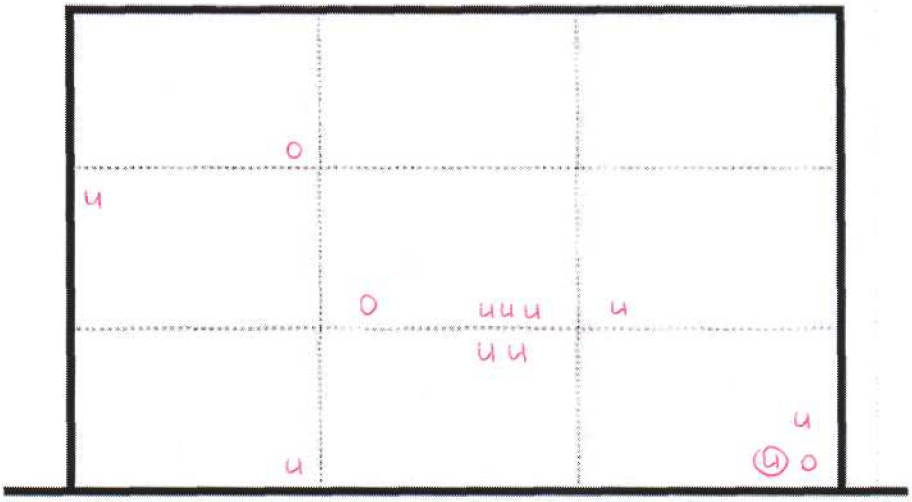

Příloha č. 3: Příklad napozorovaného utkání

Česká republika:Švédsko (třetí část)

Legenda k přílohám 1, 2 a 3 :

u .....střela útočníka chycená brankářem

⊠.....střela útočníka zablokovaná

u̸.....střela útočníka mimo branku

(u).....střela útočníka znamenající branku

o .....střela obránce chycená brankářem

⊠.....střela obránce zablokovaná

ø.....střela obránce mimo branku

(o).....střela obránce znamenající branku

RESUME

Tématem naší diplomové práce je rozbor střelby českého národního týmu ve florbale na turnajích Euro floorball tour 2007. Cílem naší diplomové práce je komplexní zpracování poznatků o střelbě hráčů české reprezentace ve florbale. Pro náš výzkum použijeme techniku vázaného pozorování. Zjištěné jevy budeme zaznamenávat do námi zhotovených pozorovacích archů.

Z výsledků naší práce vyplývá:

- Zablokované střely tvoří vysoké procento z celkového počtu střel.
- Nejvíce střel a také nejvíce branek vstřelili hráči české reprezentace proti Švýcarsku.
- Nejvíce střel vyslali útočníci proti Švýcarsku a obránci proti Švédsku.
- Golfovým úderem nebyl vstřelen žádný gól.
- Útočníci i obránci používali nejčastěji střelbu příklepem a švihem.
- Nejčastěji se střílelo ze zóny 9 a nejvíce branek padlo ze zóny 8.
- Hráči nejčastěji mířili do spodní části branky.

Práce může přispět trenérům florbalu k obohacení jejich znalostí o střelbě. Lze ji tak využít v tréninkových jednotkách zaměřených na nácvik střelby.

SUMMARY

The subject of the Thesis is to analyse the shooting success rate of the Czech national floorball team in Euro floorball tour 2007 tournaments. The main goal of the Thesis is to thoroughly process and understand the players' shooting records in the Czech national team. For our research we are going to use the observation technique.

The findings will be recorded to the observation sheets.

The implications of our findings are following:

- Blocked shots make up the highest percentage of all shots.
- The highest number of shots and highest number of goals were achieved by Czech players against Switzerland.
- The highest number of shots was achieved by Czech strikers against Switzerland and by Czech defenders against Sweden.
- No goal was scored by so called "Golf drive"
- Strikers and defenders shot most frequently by using "tap down" style and with an arm-swing.
- The most shots were fired from zone 9 and most goals were scored from zone 8
- The players most frequently aimed at the low end of the goal.

The Thesis may enhance floorball managers' shooting knowledge and can be used for training purposes to improve shooting success rate.

ANOTACE

KUCHAŘ, Tomáš. *Rozbor střelby českého národního týmu ve florbale na turnajích Euro floorball tour 2007.* Diplomová práce. Brno: Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, 2008. 59 s.

V diplomové práci rozebíráme střelbu českého národního týmu ve florbale na turnajích Euro floorball tour 2007

Cílem práce je podrobný rozbor střelby českého národního týmu na turnajích Euro floorball tour 2007

Práce může přispět k rozšíření poznatků o florbale, pomoci trenérům ke zlepšení tréninkového procesu a zkvalitnění výchovy hráčů.

Klíčová slova : Florbal, útočník, obránce, střelba, branka, četnost střelby, úspěšnost střelby

ANNOTATION

KUCHAŘ, Tomáš. *The shooting analysis of the Czech national team in floorball in Euro floorball tour 2007 tournaments*. Diploma Thesis. Brno: Masarykova University, Faculty of Sport Studies, 2008. 59 p.

The shooting analysis of the Czech national team in floorball in Euro floorball tour 2007 tournaments is discussed in this Diploma Thesis.

The main objective is to carry out thorough analysis of Czech national team's shooting success rate in floorball in Euro floorball tour 2007 tournaments.

The thesis may contribute and widen the current floorball knowledge, enable floorball managers to improve their training processes and enhance the quality of floorball academies .

Key words: Floorball, striker, defender, shooting, goal, shooting frequency, shooting success rate.